

Kutya

Собака

Körülhemperegted a fákat,
Leráztad irtózatod,
Szabad vagy – horpaszodban már csak
A belek láncát lógatod.

De - míg buzgalmad feledi
Az udvart, tornáctól az ólig -
A vadvizekre emberi
Dühök homloka ráncolódik.

A felhők közt bakancsszögek:
Rúgások csillagképei;
Lekushadsz, s rettegő szemed
Füvek pillája verdesi.

S amint a holdon feltűnik
Eszelős, hű tekinteted,
Mint egy nagy gazda lábait,
Végigszagolod a fűzeket.

(Baka István Sztyepan Pehotnij testamentuma című kötetéből.)

[← Előző](#)
[oldal](#)[Következő](#)
[→](#)